

III kadencja

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 29 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mariana Jaszewskiego.

(-) Waldemar Józef Bartosz; (-) Jerzy Feliks Budnik; (-) Jan Chmielewski;
(-) Zdzisław Denysiuk; (-) Zbigniew Eysmont; (-) Stanisław Głowacki;
(-) Stanisław Marian Grzonkowski; (-) Maciej Jankowski; (-) Marian Jaszewski; (-) Seweryn Jurgielaniec; (-) Kazimierz Kapera; (-) Krzysztof Kłak; (-) Zofia Krasicka-Domka; (-) Karol Łuźniak; (-) Ewa Mańkowska;
(-) Józef Mozolewski; (-) Alfred Owoc; (-) Jan Rejczak; (-) Roman Rutkowski; (-) Ewa Sikorska-Trela; (-) Andrzej Smoliński; (-) Zbigniew Szymański; (-) Adam Śnieżek; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Andrzej Wojtyła;
(-) Andrzej Maciej Woźnicki; (-) Piotr Żak.

U S T A W A
z dnia 2000 r.
o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998r. Nr 90, poz. 575, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i z 2000 r. Nr 12, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami:

- 1) higieny środowiska,
- 2) higieny pracy w zakładach pracy,
- 3) higieny radiacyjnej,
- 4) higieny procesów nauczania, wychowania, wypoczynku i rekreacji,
- 5) zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku,
- 6) higieniczno-sanitarnymi udzielania świadczeń zdrowotnych
- w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych.”;

2) w art. 2 skreśla się przecinek i wyrazy: „ , jeżeli ich występowanie ma charakter epidemiczny”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Do zakresu działania Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy:

- 1) uzgadnianie projektów wojewódzkich i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz warunków zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji, a także wskazań lokalizacyjnych i lokalizacji autostrad pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,

- 2) uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych:
    - a) budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
    - b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji lub budownictwie,
  - 3) uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
  - 4) inicjowanie przedsięwzięć oraz prac badawczych w dziedzinie zapobiegania negatywnym wpływom czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi.”;
- 4) w art. 4 w pkt 1 przed wyrazami „higieny środowiska” dodaje się wyrazy „wody do spożycia przez ludzi” i stawia się przecinek oraz wyraz „wody” zastępuje się wyrazem „wód”;
- 5) w art. 5:
- a) w pkt 2 skreśla się wyraz „publicznym”,
  - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) wydawanie decyzji w sprawie chorób zawodowych.”;
- 6) w art. 7 w ust. 3 po wyrazach „przy pomocy” dodaje się słowa „dwóch zastępców oraz”;
- 7) w art. 8 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego.”;
- 8) w art. 9
- a) w ust. 2 i w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw zdrowia” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor Sanitarny”,
  - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „naczelnych i” oraz po wyrazach „związków zawodowych” stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „organizacji pracodawców”,

- c) w ust. 3 po wyrazie „zatwierdzonego” dodaje się słowa „w drodze zarządzenia”;
- 9) w art. 10:
- a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich, portów lotniczych i morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Główny Inspektor Sanitarny koordynuje i nadzoruje ustawową działalność inspektorów sanitarnych.”,
- c) w ust. 3 wyraz „portowy” zastępuje się wyrazem „graniczny”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych, uwzględniając w szczególności terytorialny zakres działania oraz siedziby granicznych inspektorów sanitarnych.”,
- e) w ust. 5 wyrazy „powiatowemu inspektorowi” zastępuje się wyrazami „powiatowemu i granicznemu inspektorowi sanitarnemu”,
- f) w ust. 6 wyraz „portowego” zastępuje się wyrazem „granicznego”;
- 10) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. 1. Wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny, po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego, przeprowadzonego z udziałem wojewody, w odniesieniu do wojewódzkiego i granicznego inspektora sanitarnego, lub starosty, w odniesieniu do powiatowego inspektora sanitarnego.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zasady prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając w szczególności sposób ogłaszania o zamiarze przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, skład i zasady działania komisji kwalifikacyjnej.
3. Powołanie na stanowisko inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.
4. Zastępcę wojewódzkiego, powiatowego i granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek właściwego inspektora sanitarnego.”;

11) w art. 12:

- a) w ust. 1 wyraz „portowy” zastępuje się wyrazem „graniczny”,
- b) w ust. 2 w pkt 1 wyraz „portowego” zastępuje się wyrazem „granicznego”;

12) w art. 12a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „organów Inspekcji” dodaje się wyraz „Sanitarnej”,
- b) w ust. 2 wyraz „portowych” zastępuje się wyrazem „granicznych”;

13) w art. 13 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiada wyższe wykształcenie,”

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) uzyskała specjalizację z dziedziny medycyny mającej zastosowanie w Inspekcji Sanitarnej albo ukończyła studia lub studium podyplomowe o kierunku zdrowie publiczne lub zarządzanie w opiece zdrowotnej.”;

14) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, a także jego wysokość, uwzględniając w szczególności, przy określaniu zasad i trybu przyznawania dodatku - zadania, które będą zaliczane do czynności kontrolnych.”;

15) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, strukturę organizacyjną, zasady działania stacji sanitarno-epidemiologicznych, oraz kwalifikacje wymagane na poszczególne stanowiska pracy, a także wzór legitymacji służbowej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej, uwzględniając w szczególności:

1) przy określaniu struktury organizacyjnej - komórki organizacyjne stacji sanitarno-epidemiologicznych,

2) przy określaniu zasad działania - sposób nadawania regulaminu organizacyjnego stacji sanitarno-epidemiologicznych,

3) przy określaniu kwalifikacji - kwalifikacje zawodowe, wykształcenie, specjalizacje, przeszkolenia oraz minimalną liczbę lat pracy.”;

16) skreśla się art. 17;

17) skreśla się art. 19;

18) skreśla się art. 20;

19) skreśla się art. 22;

20) po art. 21 dodaje się art. 21a i art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady wykonywania zadań przez inspektorów sanitarnych w odniesieniu do jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz w stosunku do funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Urzędu Ochrony Państwa.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw obrony narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zasady wykonywania zadań przez inspektorów sanitarnych w odniesieniu do jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej oraz w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.”;

21) skreśla się art. 24;

22) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. Główny Inspektor Sanitarny może osobie posiadającej wymagane kwalifikacje nadać, z zastrzeżeniem ust. 2, w określonym zakresie oraz cofnąć uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. Rzeczoznawcą do spraw sanitarnohigienicznych nie może być osoba będąca pracownikiem stacji sanitarno-epidemiologicznej lub członkiem korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym.

3. Główny Inspektor Sanitarny powołuje w drodze zarządzenia Komisję Kwalifikacyjną do spraw oceny kwalifikacji kandydata na rzeczoznawcę do spraw sanitarnohigienicznych oraz prowadzi listę rzeczoznawców.

4. Koszty postępowania kwalifikacyjnego i egzaminacyjnego ponosi osoba ubiegająca się o nadanie uprawnień rzeczoznawcy. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat ponoszonych w

związku z nadaniem uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarno-higienicznych, uwzględniając w szczególności opłaty ponoszone w związku z egzaminem pisemnym i ustnym oraz opłaty ponoszone przez osoby ubiegające się o zwolnienie z egzaminu kwalifikacyjnego.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje wymagane od rzeczoznawców, tryb działania i wynagradzania Komisji Kwalifikacyjnej, szczegółowe zasady, zakres i tryb nadawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych oraz zasady i tryb uzgadniania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej, uwzględniając w szczególności:

- 1) przy określaniu kwalifikacji - wykształcenie, praktykę zawodową oraz egzamin kwalifikacyjny,
- 2) przy określeniu zasad, zakresu i trybu nadawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy - wykaz dokumentów niezbędnych do wszczęcia postępowania, zakres uprawnień rzeczoznawców oraz ich obowiązki.”;

23) w art. 36

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od opłat z tytułu bieżącego i zapobiegawczego nadzoru sanitarnego, pobieranych według zasad i w wysokości, o których mowa w ust. 1-4, stacje sanitarno-epidemiologiczne mogą w ramach prowadzonego środka specjalnego wykonywać w zakresie badań, pomiarów i innych czynności nie wynikających z ustawowego nadzoru, odpłatne usługi na zasadzie zlecenia tych usług i za umownie ustaloną zapłatą.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Środki finansowe uzyskane z opłat, o których mowa w ust. 5, przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania Inspekcji Sanitarnej. Główny Inspektor Sanitarny określi, w drodze zarządzenia, regulamin gospodarowania środkami specjalnym.”.

Art. 2. 1. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne obejmujące portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne, a także zasady przejścia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne, uwzględniając w szczególności sposób i tryb podziału portowych stacji sanitarno-

epidemiologicznych pomiędzy właściwe dla nich graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.

2. Z dniem 1 stycznia 2002 roku:

- 1) portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne wchodzi w skład właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 2) wygasają akty powołania portowych inspektorów sanitarnych,
- 3) zadania Inspekcji Sanitarnej w odniesieniu do morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego oraz portów i przystani wykonywane przez portowe stacje sanitarno-epidemiologiczne przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne,
- 4) pracownicy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych stają się pracownikami właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 5) budynki, urządzenia oraz inne składniki mienia, będące we władaniu portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, przechodzą we władanie właściwych granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych na dotychczasowych zasadach,
- 6) zobowiązania i należności portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przejmują właściwe graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne.

3. Z dniem przejęcia portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych przez graniczne stacje sanitarno-epidemiologiczne tracą moc wpisy portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych do rejestru zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 3. 1. Dotychczasowe uprawnienia rzeczoznawców do spraw sanitarnohigienicznych upoważniające do opiniowania dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych zachowują swoją ważność w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej obiektów realizowanych na obszarze kraju, w tym na obszarach kolejowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pracownicy stacji sanitarno-epidemiologicznych i członkowie korpusu służby cywilnej zatrudnieni w Głównym Inspektoracie Sanitarnym, którzy otrzymali przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, nie mogą wykonywać obowiązków rzeczoznawcy w okresie zatrudnienia w stacji sanitarno-epidemiologicznej lub Głównym Inspektoracie Sanitarnym.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 8, pkt 9 w zakresie dotyczącym granicznego inspektora sanitarnego, pkt 10, pkt 11 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 3 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2001 r..

UZASADNIENIE

Podstawowym zadaniem ministra właściwego do spraw zdrowia jest ochrona zdrowia publicznego. Tradycyjnie działania te podejmowała i nadal podejmuje Inspekcja Sanitarna poprzez realizację ustawowych zadań określonych w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) oraz w przepisach odrębnych.

Wprowadzona ustawą z 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z późn. zm.) spowodowała zmianę statusu Inspekcji Sanitarnej poprzez włączenie jej do podporządkowanych wojewodzie lub staroście „szużb, inspekcji i straży”.

Tymczasem ukształtowana od dziesięcioleci pozycja Inspekcji Sanitarnej w strukturach służby zdrowia, komplementarna w stosunku do zadań pozostałych zakładów opieki zdrowotnej, stanowi skuteczny aparat zabezpieczenia higieniczno-sanitarnego, przygotowany zarówno do działań bieżących, jak i nietypowych oraz kryzysowych.

Obecnie służba ta wymaga zwiększenia obszarów działania, między innymi o zadania w zakresie ochrony granic i prewencji chorób cywilizacyjnych.

Z tych względów oraz innych, niżej podanych, konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawie o Inspekcji Sanitarnej.

Zmieniony art. 1 ustawy o Inspekcji Sanitarnej precyzuje zadania i cele Inspekcji Sanitarnej. Inspekcja Sanitarna wykonuje szereg szczegółowych zadań z zakresu opieki zdrowotnej, a zwłaszcza prewencji zdrowotnej. Laboratoria stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonując specjalistyczne badania medyczne w dziedzinie bakteriologii i wirusologii, prowadzą stały nadzór nad warunkami pracy i środowiska naturalnego, kontrolują jakość zdrowotną środków spożywczych, używek i substancji dodatkowych.

Wykreślenie w art. 2 ustawy sformułowania „jeżeli postępowanie ma charakter epidemiczny” wynika z faktu, iż Inspekcja Sanitarna podejmuje działania w zakresie

chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska nawet wtedy, gdy nie mają one charakteru epidemicznego.

Nowelizacja art. 3 podyktowana jest koniecznością dostosowania jego treści do przepisów innych ustaw (ni. i n. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, prawa budowlanego, ustawy o normalizacji), np. w ustawie z 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym nie przewiduje się ustalania regionalnych planów zagospodarowania przestrzennego[^] zamiast lokalizacji ustalane są obecnie warunki zabudowy i zagospodarowania terenu inwestycji.

Wprowadzenie w art. 8 ustępu 2a dotyczącego utworzenia stanowiska zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego jest niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urzędu Głównego Inspektora Sanitarnego, zgodnie z ustawą o Inspekcji Sanitarnej. Zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 3 ustawy o organizacji i zakresie działania Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929) zastępcę kierownika urzędu centralnego powołuje minister, do którego zakresu działania należy sprawowanie nadzoru nad tym kierownikiem. W świetle tego przepisu oraz zapisu art. 7 i 8 ustawy o Inspekcji Sanitarnej zastępcę Głównego Inspektora Sanitarnego powinien powoływać i odwoływać minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego.

Zmiana art. 9 wynika z faktu, że Rada Sanitarno-Epidemiologiczna jest organem doradczym i opiniodawczym Głównego Inspektora Sanitarnego, a nie ministra właściwego do spraw zdrowia. Właściwe jest więc, aby Główny Inspektor Sanitarny powoływał i odwoływał członków Rady Sanitarno-Epidemiologicznej.

Przed reformą administracyjną kraju, państwowych inspektorów sanitarnych powoływał i odwoływał Główny Inspektor Sanitarny. Dawało to inspektorom sanitarnym, poczynając od najniższego szczebla, konieczną niezależność od terenowych organów administracji rządowej i samorządów.

Obecnie powiatowy i wojewódzki inspektor sanitarny są powoływani odpowiednio przez starostę i wojewodę oraz wynagradzani zgodnie z warunkami przez nich ustalonymi i z powodu tego uzależnienia z pewnością co najmniej ograniczają swoją działalność kontrolno-represyjną.

Formułą uniezależnienia inspektorów sanitarnych od organów administracji zespolonej byłaby proponowana zmiana art. 11, tj. wprowadzenie zasady powoływania inspektorów sanitarnych przez Głównego Inspektora Sanitarnego po przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego, prowadzonego z udziałem wojewody - w przypadku

powoływania wojewódzkich i granicznych inspektorów sanitarnych lub starosty - przy powoływaniu powiatowych inspektorów sanitarnych. Zasady przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego oraz skład komisji zostałyby określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw zdrowia.

Powoływanie inspektorów sanitarnych w wyniku przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego oraz wprowadzenie w art. 11 ust. 3 kadencyjności sprawowania funkcji inspektora sanitarnego zmierza również do powoływania na te stanowiska osób o jak najwyższych kwalifikacjach, uniknięcia zarzutu korupcji pod adresem osób powołujących i powoływanych, oraz - wobec braku zakazu ponownego sprawowania funkcji - spowodowanie większej staranności w wykonywaniu zadań inspektora sanitarnego przez osoby zamierzające się ubiegać o ponowne powołanie.

Z proponowanym sposobem powoływania inspektorów sanitarnych wiąże się zmiana art. 11 ust. 4, zgodnie z którym zastępców inspektorów sanitarnych powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek właściwego inspektora sanitarnego.

W projekcie proponuje się wyprowadzenie stanowiska granicznego inspektora sanitarnego oraz jego aparatu pomocniczego w postaci granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej (art. 10, art. 12, art. 12a). Ma to umożliwić zintensyfikowanie i skoncentrowanie działalności Inspekcji Sanitarnej na ochronie granic państwa (nie tylko morskich, ale także lądowych i lotniczych) w celu ochrony zdrowia ludzi przed wpływem czynników szkodliwych i uciążliwych dla zdrowia.

Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 13 ust. 1 - określającego kwalifikacje wymagane na stanowisko inspektora sanitarnego - ma na celu usunięcie dotychczasowych wątpliwości interpretacyjnych obowiązującego w tej materii. Nieprecyzyjne ustalenie wymogów dotyczących wykształcenia eliminowało w wielu wypadkach z ubiegania się o stanowisko inspektora sanitarnego osoby o dużym doświadczeniu zawodowym, posiadające kierunkową specjalizację.

Art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 w proponowanym brzmieniu stanowią uściśloną delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania rozporządzeń regulujących kwalifikacje wymagane od pracowników Inspekcji Sanitarnej wykonujących czynności kontrolne, zasady i tryb przyznawania dodatku za czynności kontrolne oraz strukturę organizacyjną, zasady działania i sposób ustalania regulaminu organizacyjnego stacji sanitarno-epidemiologicznych, a także kwalifikacje wymagane na poszczególne stanowiska pracy oraz wzór legitymacji służbowej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej.

Skreślenie art. 17 i 19 ustawy o Inspekcji Sanitarnej wynika z faktu, iż ustawa o Inspekcji Sanitarnej określa kompetencje Inspekcji Sanitarnej, natomiast kompetencje Inspekcji Weterynaryjnej są określone w ustawie o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej.

Skreślenie art. 24 wynika z zapisów ustawy o normalizacji oraz rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu działania Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz zasad jego współdziałania z naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej, które określają sposób opracowywania Polskich Norm (również z udziałem specjalistów w dziedzinie ochrony życia i zdrowia) oraz zasady udziału centralnych organów administracji państwowej w pracach normalizacyjnych.

Obowiązujący art. 34 oraz wydane na jego podstawie rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie nadawania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych oraz opiniowania dokumentacji projektowej (Dz. U. z 1993 r. Nr 3, poz. 12) nie zawiera ograniczeń w zakresie przyznawania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych pracownikom stacji sanitarno-epidemiologicznych i członkom korpusu służby cywilnej zatrudnionym w Głównym Inspektoracie Sanitarnym. Łączenie funkcji rzeczoznawcy z funkcją pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej lub członka korpusu służby cywilnej zatrudnionego w Głównym Inspektoracie Sanitarnym może prowadzić do zarzutu dokonywania nadużyć. Uprawnienie rzeczoznawcy obejmuje bowiem opiniowanie dokumentacji projektowej w Imieniu inspektora sanitarnego w zakresie zachowania i przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych; natomiast inspektor sanitarny jest uprawniony do kontroli zgodności budowanych obiektów z wymaganiami higienicznymi i zdrowotnymi. Możliwa jest więc sytuacja, że ta sama osoba opiniuje dokumentację projektową budowanych obiektowa, a następnie jako inspektor sanitarny lub upoważniony przez niego pracownik, dokonuje kontroli zgodności tych obiektów z wymaganiami higienicznymi i zdrowotnymi.

Jeśli chodzi o członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w Głównym Inspektoracie Sanitarnym oraz pracowników wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej, to dokonują oni oceny działalności rzeczoznawców oraz okresowej kontroli wydawanych przez nich opinii.

Powyższe przemawia za wprowadzeniem rozwiązania ust. 2 art. 34. W art. 34 wprowadzono ust. 3 dotyczący utworzenia Komisji Kwalifikacyjnej oraz ust. 4 - dotyczący opłat za postępowanie kwalifikacyjne i egzaminacyjne, co nie było

dotychczas uregulowanych w drodze rozporządzenia.

Zmiana ust. 5 w art. 34 wynika z konieczności dostosowania zapisu delegacji do wymagań art. 92 Konstytucji RP.

Proponowana zmiana ust. 5 i 6 art. 36 ustawy o Inspekcji Sanitarnej dotyczy możliwości kontynuowania przez stacje sanitarno-epidemiologiczne prac w ramach tzw. środka specjalnego, z którego dochody w znacznym stopniu uzupełniają dochody stacji i pokrywają koszty realizacji ustawowych zadań Inspekcji Sanitarnej.

Stacje sanitarno-epidemiologiczne pozyskują dochody pozabudżetowe i gospodarują nimi w ramach środka specjalnego na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 maja 1991 roku w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych (Dz. U. Nr 42, poz. 184 z późn. zm.); w 1999 roku stanowiło to blisko 25% całego budżetu działu 85 rozdziału 8531. Zgodnie z art. 193 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 z późn. zm.) środki specjalne utworzone na podstawie w/w rozporządzenia mogą funkcjonować jedynie do dnia 31 grudnia 2000 roku.

Kontynuowanie prac w ramach środka specjalnego od dnia 1 stycznia 2001 roku możliwe będzie jedynie na podstawie z art. 21 ustawy o finansach publicznych.

Wyraźne wskazanie w ustawie o Inspekcji Sanitarnej możliwości odpłatnego świadczenia usług w ramach środka specjalnego, pozwoli na kontynuowanie dotychczasowego sposobu uzupełnienia budżetu i pokrywania z uzyskiwanych w ten sposób dochodów wydatków rzeczowych ponoszonych w związku z realizacją ustawowych zadań Inspekcji Sanitarnej.

Proponowane zmiany nie pociągną za sobą negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Opinia o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i stwarza podstawy prawne dla harmonizacji polskiego prawa z europejskimi standardami dotyczącymi ochrony zdrowia publicznego.

Marian Jaszewski
Poseł na Sejm RP

Warszawa, dn. 16.11.2000

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

W imieniu posłów wnioskodawców:

Marian Jaszewski

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 16 listopada 2000 r.

Cena - 0,75 zł + 22% VAT

